

[Arbejdsministeren]

hvis udviklingen bliver sådan, at det er menneskeligt eller etisk uacceptabelt.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.06

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ud over den lille disput, vi havde på korte bemærkninger, synes jeg stadig væk, der er nogle ting, der trænger sig på og skal siges, inden vi er færdige med det her lovforslag.

Der er ingen tvivl om, at når jeg har stillet ændringsforslaget om, at titlen på det her forslag skal ændres til det, det handler om, nemlig at man skal liberalisere arbejdsformidlingen, så er det, fordi jeg synes, det er bedst at tale klart sprog. Det er ikke en ophævelse af AF's monopol. Man kan i øvrigt diskutere, om AF har monopol, men det er i hvert fald sådan, at der er visse ting inden for arbejdsformidlings-systemet, som ikke lægges ud nogen andre steder; det bliver i arbejdsformidlingen. Det er de ting, der er tilknyttet de bestemmelser, vi har i vores arbejdsløshedslovgivning i øvrigt, i dagpengeloven, det er de ting, der knytter sig til alle de afgrænsninger, der er, og alle de forpligtelser, der også ligger i dagpengeloven.

Derfor har jeg bedt om, at vi fik lavete et ændringsforslag, der sagde, hvad det her handlede om, og det er så lykkedes udvalget at nå til enighed om, at det skal hedde »liberalisering af arbejdsformidlingen«, og det er et ændringsforslag, jeg skal anbefale.

Når jeg har anbefalet det, så siger det sig selv, at jeg dermed har sagt fra over for det allerførste ændringsforslag, ændringsforslag nr. 1, som er stillet af Fremskridtspartiet. Det er ikke, fordi jeg egentlig er uenig i ordlyden, for ændringsforslaget går ud på, at det her er en begyndende privatisering af arbejdsformidlingen. Sådan kan det også godt opfattes. Men når vi nu er nået til enighed om, at det skal hedde »liberalisering af arbejdsformidlingen«, så fastholder vi det, og derfor stemmer vi imod det forslag om titlen, Fremskridtspartiet har stillet.

Socialdemokratiets ordfører har allerede gennemgået ændringsforslag nr. 3, og jeg er enig i det, der blev sagt, så det behøver jeg ikke at gentage. Det handler om at få afgrænset, hvad der kan indlægges brugerbetaling på.

Så til det fjerde ændringsforslag, som er stillet af SF, og som Socialdemokratiet er med på. Det handler om, at arbejdssøgende ikke skal kunne afkræves betaling i forbindelse med privat arbejdsformidling.

Lige inden pausen havde fru Pia Christmas-Møller og jeg jo en diskussion om, hvad det her omhandlede, og jeg kan forstå, at fru Pia Christmas-Møller lægger andet i det, end jeg gør. Det er lidt ærgerligt, for så ved vi ikke helt, om vi kunne være nået til enighed – eller gør vi? Jeg tror ikke, vi kunne, for det, det handler om for mig, er, at en arbejdssøgende ikke skal betale for at få anvist et job.

Jeg kan fortælle, at jeg har fået en opringning her i pausen. Min søn, der har været arbejdsløs i ¾ år, har lige fået arbejde og skal begynde den 3. januar, og lykkelig er jeg, og lykkelig er han.

Der er da ingen tvivl om, at den måde, han har fået det job, er ved, at en, han kender, har talt med en, han kender, og så er de blevet knyttet sammen, og så har han fået jobbet. Ingen skal da tro, at jeg på nogen måde vil forbyde den slags formidling, for det er en slags formidling. Jeg vil heller ikke forbyde sønnen at sende en buket blomster til vedkommende, der har formidlet det.

Men jeg ville stærkt have modsat mig det, hvis vedkommende havde sagt: Nu får du et job til 15.000 kr. om måneden, og så vil jeg have 5.000 kr. for at anvise det og ellers en fast procent, f.eks. 2, af din månedsløn i et halvt år. Så ville jeg have sagt til min søn: Det skal du ikke gå med til, det må du sige fra over for.

Det er et sådant tilfælde, jeg vil undgå med det ændringsforslag, jeg her stiller. Det skal simpelt hen ikke kunne lade sig gøre at afkræve større beløb for at få formidlet en kontakt til arbejde.

Jeg vil heller ikke forbyde annoncering. Det er ikke det, der ligger i det her. Når tre-fire mennesker, der ved, at de bliver arbejdsløse inden for måske et halvt år, går sammen og annoncerer i en avis, koster det dem da penge. Det betaler de da selv, det agter jeg ikke at forbyde med det her. Det er ikke det, der ligger i forslaget.